

Henryk Machajewski, Andrzej Sikorski

Rzyszczewo, gm. Białogard, woj. koszalińskie. Stanowisko 14

Informator Archeologiczny : badania 12, 142-143

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko 6 i 10 stanowi część wyraźnego układu kulturowego uformowanego na przełomie er w dorzeczu Parsęty i bezimiennego cieku wodnego. Bliskie położenie tych stanowisk na jednej trasie nadzalewowej sugerować może zespół osadniczy. Tegoroczne badania miały charakter rozpoznawczy.

Efektom badań prowadzonych na osadzie /stanowisko 10/ było zarejestrowanie 2 palenisk oraz fragmentów naczyń glinianych, w tym form situlowatych z wydętą górną częścią, dolną silnie podciętą. Uwagę zwraca naczynie zdobione kółkiem zębatym.

Na cmentarzysku /stanowisko 6/ stwierdzono grób ciałopalny popielnicowy z resztkami stosu. Wyposażenie grobu stanowiło: naczynie wazowate z wypukłą częścią górną i dolną zwężoną, zapinka odmiany IV /wg J.Kostrzewskiego/ oraz okucie pochwy miecza jednosiecznego w przekroju trójkątne.

Materiały przechowywane będą w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

RZYSZCZEWO, gm. Białogard
woj.koszalińskie
Stanowisko 14

Uniwersytet im.Adama
Mickiewicza
w Poznaniu
Katedra Archeologii

Badania prowadzili mgr Henryk Machajewski i mgr Andrzej Sikorski. Finansował UAM w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury wielbarskiej fazy lubowidzkiej.

Cmentarzysko położone jest we współcześnie eksploatowanej plaśnicy, usytuowanej na południowo-wschodnim stoku terasy nadzalewowej rzeki Parsęty. Badania miały charakter ratowniczy. Stwierdzono 26 grobów. Prawdopodobnie jest to tylko około 25% całości cmentarzyska.

Dominowały groby typu jamowego i popielnicowego ze szczątkami stosu. W mniejszej ilości stwierdzono groby jamowe i popielnicowe z przemytymi kośćmi.

Wyposażenie grobów stanowiły m.in. naczynia grupy Ib, II, III, IV, XIII według R.Schindlera, zapinki brązowe A II 41, A V 128, A III, srebrne klamki esowate typu B według J.Kmiecińskiego, połączane paciorki wrzecionowate, brązowe sprzączki dwudzielne typu D1 według Raddatza, sprzączki półokrągłe jednodzielne z osobną skuwką oraz gliniane przęśliki.

Regulą w wyposażeniu jednego grobu było występowanie dwóch zapinek i przęślika względnie zapinki i sprzączki.

W świetle pozyskanych materiałów cmentarzysko datować można od przełomu faz B1/B2 wczesnego okresu rzymskiego do fazy B2/C1 późnego okresu rzymskiego.

Materiały przechowywane będą w magazynach Katedry Archeologii UAM w Poznaniu.

SAMOSTRZAŁÓW, gm. Kije
woj. kieleckie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii Małopolski
w Krakowie

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej, ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego i niktę kultury łużyckiej.

Stanowisko badane w ramach akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej w województwie kieleckim.

Stanowisko położone wysoko /10-15 m/ ponad dolinką potoku /lewostronny dopływ Nidy/, w niewielkiej od niego odległości. Praktycznie znajduje się na wododziale Nidy i Pilicy, na północnym obrzeżeniu znacznie wyniesionych masywów skał węglanowych, obecnie silnie skrasowiałych. Teren stanowiska to pola orne na podłożu silnie kamienistych płytkich rędzin.

Wytoczono 5 wykopów /5 x 5 m/ kontrolujących obszar w wymiarach ca 50 x 50 m, w miejscu koncentracji materiału powierzchniowego w okolicy kulminacji wzniesienia we wschodniej części stanowiska.

Materiały wczesnośredniowieczne i z kultury łużyckiej występowały nielicznie w warstwie ornej i nieco poniżej, bez zauważalnych koncentracji. W tych też warstwach, nieco liczniej i obficiej w północnej części stanowiska znaleziono ułamki ceramiki kultury przeworskiej. Natrafiono na 4 nieduże jamy z ceramiką kultury przeworskiej, 11 dołków postępowych i 2 równoległe wąskie /30-40 cm/ rowki. Słupy nie tworzą jakiś wyraźnych układów geometrycznych, będąc pozostałościami /jak i rowki/ bliżej nieokreślonych budowli. Sądzić należy z dużym prawdopodobieństwem, że wszystkie /lub większość/ stwierdzone na stanowisku obiekty należy wiązać z kulturą przeworską.

Badania w ramach podjętej akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej nie są jeszcze zakończone.